

UOHSX00AY8VV

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0007/2018/VZ-07662/2018 /544/MDb

Brno: 12. března 2018

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, v řízení o přestupku zahájeném dne 8. 1. 2018 z moci úřední, jehož účastníkem je:

- obviněný – Vysoké učení technické v Brně, Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií, IČO 00216305, se sídlem Antonínská 548/1, 602 00 Brno,

ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, obviněným – Vysoké učení technické v Brně, Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií, IČO 00216305, se sídlem Antonínská 548/1, 602 00 Brno – v souvislosti s veřejnou zakázkou „Úklidové služby pro FEKT“ zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 5. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 1. 6. 2017 pod ev. č. Z2017-014192, ve znění opravy ze dne 8. 6. 2017, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 6. 2017 pod ev. č. 2017/S 104-207700, ve znění opravy ze dne 9. 6. 2017,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Vysoké učení technické v Brně, Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií, IČO 00216305, se sídlem Antonínská 548/1, 602 00 Brno – **se dopustil přestupku** podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 citovaného zákona, **když Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeného pod sp. zn. S0361/2017/VZ ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu dne 6. 9. 2017**

podaného navrhovatelem – OLMAN SERVICE s.r.o., IČO 26293102, se sídlem Jakuba Obrovského 1389/1b, 635 00 Brno – na zahájení citovaného správního řízení o přezkoumání úkonů jmenovaného zadavatele ve veřejné zakázce „Úklidové služby pro FEKT“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 5. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 1. 6. 2017 pod ev. č. Z2017-014192, ve znění opravy ze dne 8. 6. 2017, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 6. 2017 pod ev. č. 2017/S 104-207700, ve znění opravy ze dne 9. 6. 2017, tedy nejpozději do 18. 9. 2017, **nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení** na jmenovanou veřejnou zakázku, neboť Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nezaslal nabídky tří dodavatelů, rozhodnutí zadavatele o jmenování komise, čestná prohlášení ke střetu zájmů, protokol o otevírání nabídek, zápisy z jednání komise číslo 1 až 4, posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele, zprávu o hodnocení nabídek, rozhodnutí o námitkách jmenovaného navrhovatele a námitky jmenovaného navrhovatele včetně příloh a dokladu o doručení námitek, ale učinil tak až dne 2. 10. 2017.

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se obviněnému – Vysoké učení technické v Brně, Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií, IČO 00216305, se sídlem Antonínská 548/1, 602 00 Brno – podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, ukládá

pokuta ve výši 20 000 Kč (dvacet tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se obviněnému – Vysoké učení technické v Brně, Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií, IČO 00216305, se sídlem Antonínská 548/1, 602 00 Brno – ukládá

uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Obviněný – Vysoké učení technické v Brně, Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií, IČO 00216305, se sídlem Antonínská 548/1, 602 00 Brno (dále jen „obviněný“ nebo rovněž i „zadavatel“) – jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „zákon“), odeslal podle zákona dne 29.5.2017 k uveřejnění oznámení o zahájení otevřeného řízení na veřejnou zakázku „Úklidové služby pro FEKT“, které bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 1. 6. 2017 pod ev. č. Z2017-014192, ve znění opravy ze dne 8. 6. 2017,

a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 6. 2017 pod ev. č. 2017/S 104-207700, ve znění opravy ze dne 9. 6. 2017 (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Předmětem veřejné zakázky dle článku IV. „PŘEDMĚT VEŘEJNÉ ZAKÁZKY, PODMÍNKY PLNĚNÍ“ bodu 1) zadávací dokumentace ze dne 29. 5. 2017 je zabezpečení pravidelných úklidových služeb v budovách užívaných Fakultou elektrotechniky a komunikačních technologií v areálu Technická, přičemž se jedná o „budovy Technická 8, 10, 12“ a „budovy Kolejní 7/9“ v Brně.
3. Dle článku IV. „PŘEDMĚT VEŘEJNÉ ZAKÁZKY, PODMÍNKY PLNĚNÍ“ bodu 5) zadávací dokumentace ze dne 29. 5. 2017 činí předpokládaná hodnota veřejné zakázky částku ve výši 26 720 000 Kč bez DPH za dobu 48 měsíců bez vyhrazené změny závazku a 34 720 000 Kč bez DPH za dobu 48 měsíců s vyhrazenou změnou závazku.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

4. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 248 zákona příslušný k doзору nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, jakož i k projednání přestupků podle tohoto zákona, včetně ukládání pokuty za jejich spáchání, obdržel dne 6. 9. 2017 návrh navrhovatele – OLMAN SERVICE s.r.o., IČO 26293102, se sídlem Jakuba Obrovského 1389/1b, 635 00 Brno (dále jen „navrhovatel“) – z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů učiněných při zadávání předmětné veřejné zakázky.
5. Dnem 6. 9. 2017, kdy Úřad návrh obdržel, bylo podle § 249 zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Správní řízení bylo Úřadem zaevidováno pod sp. zn. S0361/2017/VZ.
6. Zahájení správního řízení vedeného pod sp. zn. S0361/2017/VZ oznámil Úřad jeho účastníkům dopisem č. j. ÚOHS-S0361/2017/VZ-26187/2017/544/MPr ze dne 12. 9. 2017, který byl obviněnému doručen dne 12. 9. 2017. V oznámení o zahájení správního řízení Úřad upozornil obviněného, že je dle § 252 odst. 1 zákona povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení. Úřad rovněž upozornil obviněného, že vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu a další podání, zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh je zadavatel podle § 252 odst. 3 zákona povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem a dále, že části dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh neuvedené v § 252 odst. 3 zákona a netextovou část zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh je zadavatel podle ustanovení § 252 odst. 4 zákona povinen odeslat Úřadu v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
7. Z navrhovatelem předloženého dokladu o doručení stejnopisu návrhu vyplývá, že stejnopis návrhu obviněný obdržel dne 6. 9. 2017. Tímto dnem tedy došlo k aktivaci povinnosti

obviněného doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu a zaslat dokumentaci o zadávacím řízení.

8. Dne 18. 9. 2017 obdržel Úřad prostřednictvím datové schránky vyjádření obviněného k obdrženému návrhu na přezkoumání úkonů obviněného a textovou část zadávací dokumentace.
9. Dne 18. 9. 2017 obdržel Úřad datové CD obsahující dokumentaci o zadávacím řízení, z níž část byla ve formě prosté kopie.
10. Usnesením č. j. ÚOHS-S0361/2017/VZ-27696/2017/544/MPr ze dne 25. 9. 2017 (dále jen „usnesení o dodatečné lhůtě“) Úřad obviněnému stanovil podle § 263 odst. 4 zákona dodatečnou lhůtu k zaslání zbývajících částí dokumentace o zadávacím řízení, a to včetně dokladu o doručení námitek navrhovatele, který od zadavatele do té doby neobdržel. Citované usnesení bylo obviněnému doručeno téhož dne. Úřad v předmětném usnesení obviněného ve vztahu k povinnosti stanovené v § 252 odst. 1 zákona upozornil, že dokumentem tvořícím součást dokumentace o zadávacím řízení se rozumí vždy originál dokumentu v té podobě, ve které byl původně vyhotoven (ať už v listinné nebo elektronické podobě), přičemž originálem dokumentu vyhotoveného v listinné podobě se rozumí pouze vlastní originální vyhotovení listiny a nikoliv její opis, kopie nebo jiné technické zobrazení, byť by byly Úřadu zaslány prostřednictvím datové schránky. Úřad rovněž obviněného upozornil, že v případě části dokumentace o zadávacím řízení vyhotovené v listinné podobě (neuvedené v § 252 odst. 3 zákona a netextové části zadávací dokumentace) je možno provést konverzi podle § 22 odst. 1 písm. a) zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů“). Podle ustanovení § 22 odst. 2 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů dokument, který provedením konverze vznikl, má stejné právní účinky jako dokument, jehož převedením výstup vznikl.
11. Dne 27. 9. 2017 obdržel Úřad do datové schránky vyjádření obviněného ze dne 27. 9. 2017 a část dokumentace týkající se veřejné zakázky. Originály nabídek tří dodavatelů a originály části dokumentace o zadávacím řízení veřejné zakázky (konkrétně rozhodnutí zadavatele o jmenování komise, čestná prohlášení ke střetu zájmů, protokol o otevírání nabídek, zápisy z jednání komise číslo 1 až 4, posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele, zprávu o hodnocení nabídek, rozhodnutí o námitkách navrhovatele a námítka navrhovatele včetně příloh a dokladu o doručení námitek), které byly dne 18. 9. 2017 Úřadu doručeny pouze v prostých kopiích, doručil zadavatel Úřadu osobně v listinné podobě dne 2. 10. 2017.

III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

12. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění z předložených materiálů za dostatečná, vydal dne 8. 1. 2018 příkaz č. j. ÚOHS-S0007/2018/VZ-00688/2018/544/MDb z téhož dne (dále jen „příkaz“), kterým rozhodl o tom, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona (výrok I. příkazu), a současně byla obviněnému za spáchání přestupku uložena pokuta ve výši 20 000 Kč (výrok II. příkazu).
13. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona obviněný.

14. Řízení o přestupku bylo zahájeno dne 8. 1. 2018, kdy Úřad podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), v návaznosti na § 150 odst. 3 správního řádu doručil obviněnému výše uvedený příkaz.
15. Dne 15. 1. 2018 obdržel Úřad odpor obviněného z téhož dne proti předmětnému příkazu (dále jen „odpor“).

Odpor ze dne 15. 1. 2018

16. Obviněný v odporu uvádí, že příkaz je dle jeho názoru založen na nesprávném právním posouzení, resp. nedostatečném zjištění skutkového stavu, který nemůže být oporou pro závěry Úřadu o spáchání přestupku.

Další průběh řízení o přestupku

17. Usnesením č. j. ÚOHS-S0007/2018/VZ-01425/2018/544/MDb ze dne 17. 1. 2018 Úřad obviněnému sdělil, že se vzhledem ke skutečnosti, že obviněný podal dne 15. 1. 2018 proti příkazu odpor, podle § 150 odst. 3 správního řádu podáním odporu příkaz v celém rozsahu ruší a správní řízení pokračuje. Současně Úřad obviněnému stanovil v citovaném usnesení lhůtu, ve které byl podle § 36 odst. 1 a 2 správního řádu oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, a ve které byl oprávněn vyjádřit v řízení své stanovisko. Stanovisko obviněného ze dne 29. 1. 2018 bylo Úřadu doručeno téhož dne.

Vyjádření zadavatele ze dne 29. 1. 2018

18. Ve svém vyjádření zadavatel odmítá, že by se svým jednáním dopustil šetřeného přestupku. Dále sděluje, že dne 18. 9. 2017, tedy v zákonné desetidenní lhůtě, předal Úřadu spolu s vyjádřením i kompletní dokumentaci o zadávacím řízení, a to datovou schránkou a v elektronické podobě na datovém CD nosiči. Úřad však dle vyjádření obviněného shledal předanou dokumentaci nekompletní a usnesením o dodatečné lhůtě vyzval obviněného k zaslání zbývajících částí dokumentace o zadávacím řízení v dodatečné pětidenní lhůtě. Úřad dle obviněného konstatoval, že v předané dokumentaci chyběly dokumenty „Doplnění zadávacích podmínek“ č. 1 až 3, Přílohy A a B zadávací dokumentace – „návrh smlouvy“ a „formulář nabídky“, „Příloha A zadávací dokumentace – příloha č. 1 návrhu smlouvy (popis a harmonogram úklidových prací)“, doklad o doručení námitek navrhovatele zadavateli ze dne 8. 8. 2017, doklad o doručení rozhodnutí o námitkách, kterým zadavatel námitkám navrhovatele nevyhověl ze dne 25. 8. 2017, doklad o doručení návrhu na zahájení správního řízení zadavateli ze dne 6. 9. 2017 a další blíže nespecifikované dokumenty, u nichž nebyla řádně provedena konverze ve smyslu § 22 a 23 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, které nelze považovat za originály.
19. Dále obviněný uvádí, že v reakci na usnesení o dodatečné lhůtě Úřadu zaslal vyjádření ze dne 27. 9. 2017, ve kterém konstatoval následující. „Doplnění zadávacích podmínek č. 1 až 3“, podepsaná uznávaným elektronickým podpisem, byla součástí dokumentace předané Úřadu na datovém CD nosiči dne 18. 9. 2017. Všechny přílohy zadávací dokumentace byly součástí souboru „03 Zadavaci_dokumentace_celek_eIP.pdf“, který byl podepsaný uznávaným elektronickým podpisem a zasláný Úřadu datovou schránkou dne 18. 9. 2017. Doklad o doručení rozhodnutí zadavatele o námitkách přímo navrhovateli byl součástí dokumentace předané na CD nosiči (soubor „zpravy-zakazky-86536-odeslane.pdf“ vygenerovaný profilem

zadavatele prokazující komunikaci zadavatele v rámci zadávacího řízení). Dodejku prokazující doručení rozhodnutí o námitkách zástupci navrhovatele v listinné podobě obviněný neměl ke dni 27. 9. 2017 k dispozici, neboť mu nebyla doručena ze strany poskytovatele poštovních služeb. Povinnost zaslat Úřadu doklad o doručení námitek zadavateli je dle zadavatele zákonem předepsána navrhovateli, nikoliv zadavateli (§ 251 odst. 1 in fine) a prokázání doručení návrhu na zahájení správního řízení zadavateli tíží navrhovatele, nikoliv zadavatele.

20. Obviněný dále zmiňuje, že předal dne 2. 10. 2017 Úřadu prostřednictvím podatelny originály dokumentů, které byly v rámci zadávacího řízení pořízeny výhradně v listinné podobě.
21. Obviněný je toho názoru, že již dne 18. 9. 2017 předal Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení, v níž chyběl pouze doklad o doručení rozhodnutí o námitkách navrhovateli, který však neměl obviněný v té době, dle svého názoru ne vlastním pochybením, k dispozici. Výčet chybějících dokumentů v usnesení o dodatečné lhůtě se tedy dle obviněného nezakládá na pravdě, což dokládá postupem Úřadu, který usnesením č. j. ÚOHS-S0361/2017/VZ-30129/2017/544/MPr konstatoval, že v předmětném správním řízení bylo ukončeno shromažďování „dokladů“, přestože mu některé dokumenty (např. doplnění zadávacích podmínek č. 1 až 3) nebyly obviněným opětovně předány v rámci doplnění zbývajících částí dokumentace o zadávacím řízení.
22. Zadavatel je toho názoru, že Úřad shledal porušení povinnosti u dokumentů, které byly vyhotoveny v listinné podobě a které obviněný zaslal pouze ve formě prostých kopií, přičemž originální část dokumentace o zadávacím řízení byla obviněným doručena až v reakci na výzvu Úřadu, k čemuž zadavatel uvádí, že *„doplněním originálů pouze potvrdil autentičnost dříve zaslanych dokumentů. Úřad nemusel mít jakýkoliv důvod pochybovat, že dokumenty na předloženém CD nosiči by mohly být jakýmkoliv způsobem falzifikovány.“*. Nadto dle zadavatele popis skutku ve výroku I. příkazu, v němž Úřad uvádí, že *„obviněný dané dokumenty Úřadu ‚nezaslal‘“*, neodpovídá skutečnosti, a je tedy nepřesný, neboť všechny dokumenty s výjimkou dokladu o doručení rozhodnutí o námitkách navrhovateli Úřadu v zákonné lhůtě zaslány byly.
23. K dokladu o doručení námitek navrhovatele zadavateli obviněný konstatuje, že dle § 251 odst. 1 zákona má být doklad o doručení námitek zadavateli součástí návrhu, který je zasílán Úřadu. Pokud tento doklad k návrhu není přiložen, Úřad je dle zadavatele povinen řízení zastavit, a ne vyzývat zadavatele, aby daný dokument předložil a sankcionovat jej v případě, že to neudělá. Nadto obviněnému není jasné, jaký doklad by měl předložit, neboť doklad o doručení bývá vystaven odesílateli a obviněný jakožto adresát může jen prohlásit, že mu námitky byly doručeny, což však není doklad, o kterém Úřad a zejména zákon hovoří (v této souvislosti obviněný odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0805/2015/VZ-42693/2015/532/MOn ze dne 4. 12. 2015). Danou úvahu obviněný podporuje tím, že druhý Úřadem požadovaný doklad, a to doklad o doručení návrhu na zahájení správního řízení zadavateli ze dne 6. 9. 2017, který má Úřadu rovněž předložit navrhovatel, není mezi dokumenty ve výroku I. příkazu zmíněn, i když jej obviněný v dodatečné lhůtě pěti dnů Úřadu také nepředložil. Oba dokumenty jsou přitom dle zadavatele obdobného charakteru, tedy prokazují doručení dokumentu směrem od navrhovatele k obviněnému. Vzhledem k uvedenému má obviněný za to, že postup Úřadu spočívající v uvedení dokladu o doručení námitek zadavateli ve výroku I. příkazu, byl nezákonný.

24. Obviněný dále uvádí, že považuje pokutu uloženou Úřadem za nepřiměřenou, resp. nespravedlivou. Obviněný si je sice vědom ustanovení § 270 odst. 1 zákona, které stanovuje vyvratitelnou domněnku, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle zákona, je společensky škodlivý. Má však za to, že by se Úřad měl s ohledem na ustanovení § 37 odst. 1 zákona o přestupcích, dle kterého se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnout mimo jiné k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, majícím vliv na míru společenské škodlivosti přestupku, vždy zabývat v úvahách o výměře pokuty mírou společenské škodlivosti daného skutku. Dle vyjádření obviněného šetřený přestupek nedosahoval výrazné míry společenské škodlivosti, obviněný neměl v úmyslu ztěžovat dozorovou činnost Úřadu, což dokládá jeho postup, kdy v zákonné lhůtě doručil Úřadu dle svého mínění kompletní dokumentaci o zadávacím řízení a jakmile jej Úřad vyzval k doplnění, dokumentaci doplnil.
25. Dále obviněný poukazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0387/2017/VZ-34741/2017/511/ŠNo ze dne 24. 11. 2017, kdy dle jeho názoru ve skutkově téměř totožném případě Úřad shodný postup obviněného považuje za polehčující okolnost, což je podle názoru obviněného nepřipustný a nezákonný postup správního orgánu, který je v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, zejména se zásadou legitimního očekávání. Obviněný poukazuje na skutečnost, že časové údaje se v obou případech liší pouze proto, že v případě obviněného vydal Úřad usnesení o dodatečné lhůtě sedmý den po uplynutí desetidenní lhůty pro dodání dokumentace, zatímco ve výše uvedeném případě Úřad vydal usnesení o dodatečné lhůtě čtvrtý den. Obviněný uvádí, že v jeho případě skončila pětidenní dodatečná lhůta v sobotu, takže zbývající část dokumentace byla Úřadu doručena až v pondělí. Dle obviněného jsou tedy doby reakce v obou případech totožné.
26. Obviněný ve svém vyjádření dále odmítá jako irelevantní argumentaci Úřadu, že každý den prodlení se zasláním dokumentace o zadávacím řízení je zásadní pro dodržení lhůty stanovené v § 71 správního řádu. Obviněný poukazuje na to, že dle § 252 odst. 2 zákona počíná lhůta pro vydání rozhodnutí Úřadu běžet až od okamžiku doručení vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení, tedy od okamžiku, kdy Úřad disponuje kompletní dokumentací o zadávacím řízení. Lhůta pro vydání rozhodnutí tudíž zůstává zachována, posouvá se jen její počátek. Skutečnost, že k tomuto posunu došlo v důsledku jednání obviněného, je přitom zohledněna již v samotných formálních znacích přestupku a nelze ji podruhé obviněnému přičítat při vyměřování trestu jako přitěžující okolnost.
27. K výši pokuty obviněný také namítá, že ve výše citovaném rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0387/2017/VZ-34741/2017/511/ŠNo ze dne 24. 11. 2017 byla uložena pokuta ve výši 13 000 Kč za dle jeho názoru skutkově téměř totožný přestupek, a proto se nemůže ztotožnit s tím, že jemu byla vyměřena pokuta ve výši přesahující 150 % této hodnoty.
28. Závěrem svého vyjádření obviněný uvádí, že pokud by Úřad shledal, že byly naplněny formální znaky přestupku a konstatoval odpovědnost obviněného za přestupek, při úvaze o výši trestu nelze pominout, že vzhledem k povaze a závažnosti přestupku byla dozorová činnost Úřadu ztížena minimálním způsobem. Obviněný je přesvědčen, že s ohledem na to, že jde o první obdobné pochybení obviněného, postačuje pro naplnění preventivní funkce správního trestu samotné projednání přestupku před Úřadem a uložení pokuty v minimální, resp. symbolické výši.

Další průběh řízení o přestupku

29. Usnesením č. j. ÚOHS-S0007/2018/VZ-03952/2018/544/MDb ze dne 9. 2. 2018 stanovil Úřad obviněnému lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Obviněný se ve výše uvedené lhůtě, ani později, nevyjádřil.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

30. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace související s předmětnou veřejnou zakázkou, odporu a vyjádření předložených zadavatelem a na základě vlastního zjištění rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona a dalších právních předpisů

31. Podle § 28 odst. 1 písm. b) zákona se zadávací dokumentací rozumí veškeré písemné dokumenty obsahující zadávací podmínky, sdělované nebo zpřístupňované účastníkům zadávacího řízení při zahájení zadávacího řízení, včetně formulářů podle § 212 zákona a výzev uvedených v příloze č. 6 k zákonu.
32. Podle § 216 odst. 1 zákona je zadavatel povinen uchovávat dokumentaci o zadávacím řízení, kterou tvoří všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů, a to po dobu 10 let ode dne ukončení zadávacího řízení nebo od změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, nestanoví-li jiný právní předpis lhůtu delší.
33. Podle § 252 odst. 1 zákona je zadavatel povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení. Společně s tímto vyjádřením zašle Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.
34. Podle § 252 odst. 2 zákona lhůta pro vydání rozhodnutí Úřadu počíná běžet od okamžiku doručení vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh, popřípadě kopie smlouvy na veřejnou zakázku. Lhůta pro vydání rozhodnutí však nezačne běžet dříve, než dojde k doplnění obecných náležitostí návrhu, označení zadavatele v návrhu a uvedení v návrhu, čeho se navrhovatel domáhá.
35. Podle § 252 odst. 3 zákona vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu a další podání, zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh, je zadavatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Návrh a další podání je navrhovatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Další účastníci řízení jsou povinni odeslat Úřadu svá podání výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
36. Podle § 252 odst. 4 zákona části dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh neuvedené v § 252 odst. 3 zákona a netextovou část zadávací dokumentace nebo soutěže

o návrh je zadavatel povinen odeslat Úřadu v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.

37. Podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4, § 254 odst. 5 nebo 6 nebo § 258 odst. 1 zákona.
38. Podle § 22 odst. 1 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů se konverzí rozumí
- a) úplné převedení dokumentu v listinné podobě do dokumentu obsaženého v datové zprávě nebo datovém souboru (dále jen „dokument obsažený v datové zprávě“) způsobem zajišťujícím shodu obsahu těchto dokumentů a připojení doložky o provedení konverze (dále jen „doložka“), nebo
 - b) úplné převedení dokumentu obsaženého v datové zprávě do dokumentu v listinné podobě způsobem zajišťujícím shodu obsahu těchto dokumentů a připojení doložky.
39. Podle § 22 odst. 2 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů má dokument, který provedením konverze vznikl (dále jen „výstup“), stejné právní účinky jako dokument, jehož převedením výstup vznikl (dále jen „vstup“).
40. Podle § 22 odst. 3 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů má-li být podle jiného právního předpisu předložen dokument v listinné podobě správnímu orgánu, nebo soudu anebo jinému státnímu orgánu, zejména aby byl užit jako podklad pro vydání rozhodnutí, je tato povinnost splněna předložením jeho výstupu.

Právní posouzení

41. Z obsahu ustanovení § 216 odst. 1 zákona vyplývá, že zadavatel je povinen uchovávat veškerou dokumentaci o zadávacím řízení, jejíž pořízení vyžaduje zákon. Uvedeným ustanovením je tedy dokumentace o zadávacím řízení, kterou je zadavatel povinen uchovat, definována jako souhrn všech dokumentů a výstupů, které v průběhu zadávacího řízení zadavatel pořídil, tzn., že dokumentací o zadávacím řízení se rozumí pouze takové dokumenty, jejichž podoba odpovídá stavu, ve kterém byly pořízeny. Jinak řečeno, dokumentací o zadávacím řízení se rozumí pouze originální dokumenty v podobě (listinné či elektronické), v níž byly v průběhu zadávacího řízení pořízeny (s výjimkou případů, kdy zadavatel originál dokumentu k dispozici nemá, např. kopie dokumentu v nabídce uchazeče, která je zadavateli předložena), které mohou věrohodně dokumentovat postup zadavatele při zadávání veřejné zakázky.
42. V § 252 odst. 1 zákona je zakotvena povinnost zadavatele zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení do 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu zadavateli. Uvedenou povinnost má zadavatel v situaci, kdy je u Úřadu podán návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele a Úřad proto musí dokumentaci o zadávacím řízení přezkoumat, aby mohl o návrhu rozhodnout ve lhůtách stanovených v § 71 správního řádu.
43. Úřad nejprve obecně uvádí, že jako kontrolnímu orgánu, který je podle § 248 zákona příslušný k doзору mj. nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, mu nezaslání dokumentace o zadávacím řízení, případně zaslání pouhých kopií dokumentace o zadávacím řízení, jejichž soulad s originálem předmětné dokumentace není prokázán, podstatně ztěžuje, či zcela

znemožňuje provedení zákonem uloženého dozoru. Skutečnost, zda byl postup zadavatele v zadávacím řízení v souladu se zákonem, lze ze strany Úřadu ověřit pouze na základě originálu dokumentace o zadávacím řízení. Poskytnutí dokumentace o zadávacím řízení zadavatelem je tedy nezbytným předpokladem pro rozhodnutí ve věci. Přitom je ve veřejném sektoru kladen enormní akcent na co nejrychlejší projednání a vydání rozhodnutí ve věci, což je ostatně zřejmé i z konstrukce zákona a v něm stanovených lhůt. Poskytnutí zákonem stanovených dokumentů (dokumentace o zadávacím řízení) je tak nezbytným předpokladem pro řádný průběh správního řízení a vydání rozhodnutí Úřadem v zákonných lhůtách. Z téhož důvodu je tak povinnost k jejich zaslání Úřadu zadavateli stanovena přímo zákonem (i ve vztahu k dodržení lhůt dle § 71 správního řádu), přičemž její nesplnění obviněným je kvalifikováno bez dalšího jako přestupek (§ 268 odst. 1 písm. e) zákona).

44. K povinnosti zadavatele poskytnout Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení Úřad dále uvádí, že zákonodárce stanovil zadavateli povinnost odeslat dokumentaci o zadávacím řízení v přesně stanovené formě. V souladu s § 252 odst. 3 zákona je tak zadavatel povinen své vyjádření k návrhu a další podání a zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Ostatní části dokumentace o zadávacím řízení a netextovou část zadávací dokumentace je zadavatel podle § 252 odst. 4 zákona povinen odeslat Úřadu v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. K tomu Úřad uvádí, že pokud se zadavatel rozhodne zaslat části dokumentace o zadávacím řízení neuvedené v § 252 odst. 3 zákona či netextovou část zadávací dokumentace, které jsou původně vyhotoveny v listinné podobě, elektronicky, musí u těchto dokumentů v návaznosti na § 22 odst. 1 písm. a) zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů provést konverzi. Podle tohoto ustanovení se konverzí rozumí úplné převedení dokumentu v listinné podobě do dokumentu obsaženého v datové zprávě nebo datovém souboru způsobem zajišťujícím shodu obsahu těchto dokumentů a připojení doložky o provedení konverze. Ustanovení § 22 odst. 2 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů stanoví, že dokument, který provedením konverze vznikl, má stejné právní účinky jako dokument, jehož převedením výstup vznikl.
45. Z oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S0361/2017/VZ-26187/2017/544/MPr ze dne 12. 9. 2017 vyplývá, že Úřad poučil obviněného o jeho zákonné povinnosti doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením zaslat dokumentaci o zadávacím řízení způsobem dle § 252 odst. 3 a odst. 4 zákona. Z dostupných podkladů Úřad zjistil, že obviněný obdržel dne 6. 9. 2017 návrh navrhovatele na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů obviněného ve veřejné zakázce. Předmětná zákonná lhůta tedy uplynula dne 18. 9. 2017 (neboť den 16. 9. 2017 připadl na sobotu), tj. obviněný měl povinnost zaslat Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení nejpozději dne 18. 9. 2017.
46. Dne 18. 9. 2017 Úřad obdržel od zadavatele datový nosič (CD) obsahující část dokumentace o zadávacím řízení (konkrétně nabídky tří dodavatelů, rozhodnutí zadavatele o jmenování komise, čestná prohlášení ke střetu zájmů, protokol o otevírání nabídek, zápisy z jednání komise číslo 1 až 4, posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele, zprávu

o hodnocení nabídek, rozhodnutí o námitkách navrhovatele a námitky navrhovatele včetně příloh a dokladu o doručení námitek) ve formě prosté kopie. V této souvislosti Úřad opakuje, že aby měl dokument obsažený v elektronické podobě, jehož původní forma byla listinná, právní účinky originálu, je nutné provést řádně konverzi do elektronické podoby podle § 22 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Jelikož Úřad dne 18. 9. 2017 obdržel v elektronické podobě dokumenty, jejichž původní forma byla listinná a u nichž nebyla řádně provedena konverze do elektronické podoby podle § 22 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, nelze je považovat za dokumenty, které vznikly provedením konverze, a jež by tedy byly postaveny na roveň originálům, tzn. dokumentům, jejichž převedením vznikly, a tedy předmětná část dokumentace o zadávacím řízení v zákonem předvídané podobě tohoto dne Úřadu doručena nebyla. Pro úplnost Úřad uvádí, že v rámci doručené dokumentace o zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku neobdržel ani doklad o doručení námitek navrhovatele ze dne 8. 8. 2017 zadavateli.

47. Z obsahu správního spisu sp. zn. S0361/2017/VZ vyplývá, že dne 25. 9. 2017 Úřad v návaznosti na výše zjištěnou skutečnost usnesením podle § 263 odst. 4 zákona obviněnému stanovil dodatečnou lhůtu k zaslání zbývající části dokumentace o zadávacím řízení, neboť do té doby kompletní dokumentaci o zadávacím řízení od obviněného neobdržel.
48. Dne 2. 10. 2017 doručil zadavatel Úřadu osobně originály tří nabídek a části dokumentace o zadávacím řízení (konkrétně rozhodnutí zadavatele o jmenování komise, čestná prohlášení ke střetu zájmů, protokol o otevírání nabídek, zápisy z jednání komise číslo 1 až 4, posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele, zprávu o hodnocení nabídek, rozhodnutí o námitkách navrhovatele a námitky navrhovatele včetně příloh a dokladu o doručení námitek) v listinné podobě. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že zadavatel zaslal, resp. doručil Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení až dne 2. 10. 2017.
49. Z výše popsaného postupu obviněného vyplývá, že obviněný ve lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona nezaslal Úřadu část dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku v originálním vyhotovení, resp. část dokumentace zaslal pouze ve formě prostých kopií, přičemž originální část dokumentace o zadávacím řízení byla obviněným Úřadu doručena až v reakci na výzvu Úřadu (viz předcházející bod odůvodnění tohoto rozhodnutí). Ve svém vyjádření ze dne 27. 9. 2017 k usnesení č. j. ÚOHS-S0361/2017/VZ-27696/2017/544/MPr ze dne 25. 9. 2017 přitom obviněný sám uvádí, že *„pouze listinné originály dokumentů, které byly předloženy Úřadu pouze ve formě skenu, zadavatel poskytuje Úřadu prostřednictvím podatelny“*. Jelikož byl obviněný v šetřeném případě povinen zaslat Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení do 10 kalendářních dnů od doručení návrhu na zahájení správního řízení (tj. ode dne 6. 9. 2017), tedy do dne 18. 9. 2017 a část dokumentace o zadávacím řízení doručil až dne 2. 10. 2017 (po uplynutí zákonné lhůty), nedodržel tak povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona.
50. K námitkám zadavatele uvedeným v odporu a stanovisku zadavatele uvádí Úřad následující.
51. K námitce zadavatele, že v zákonné desetidenní lhůtě předal Úřadu spolu s vyjádřením i kompletní dokumentaci o zadávacím řízení, přičemž některé dokumenty byly sice ve formě prostých kopií, jejichž originály byly Úřadu obviněným doručeny až v reakci na výzvu Úřadu,

ale doplněním jejich originálů obviněný pouze potvrdil autentičnost dříve zaslanych kopií a Úřad nemusel mít důvod pochybovat, že by dokumenty na předloženém CD nosiči mohly být nějakým způsobem falzifikovány, Úřad konstatuje, že v případě, kdy Úřad obdrží prostou kopii dokumentace, není jeho úkolem posuzovat, zda se tato shoduje s původním dokumentem (který je v držení zadavatele), byť by tomu tak ve skutečnosti být mohlo. Dispozice originálními materiály Úřadem je přitom zcela zásadní, neboť právě na základě údajů uvedených v dokumentaci Úřad činí závěry ve správním řízení. S právě uvedeným úzce souvisí povinnost provést autorizovanou konverzi u dokumentů pořízených v listinné podobě. Pouze autorizovaná konverze totiž osvědčuje shodu výsledného dokumentu v elektronické podobě a originálu v listinné podobě. V opačném případě dochází k nejistotě, zda je skutečně doložený elektronický soubor obsahující technické zobrazení identický s dokumentem pořízeným v zadávacím řízení. Zaslání např. fotografií, prostých kopií, oskenovaných dokumentů či jiných forem technického zobrazení tedy nelze považovat za splnění zákonné povinnosti předložení dokumentace o zadávacím řízení. Úřad je při výkonu své pravomoci oprávněn akceptovat jen takové podklady, které umožní řádné a objektivní přezkoumání postupu zadavatele. Vzhledem k tomu, že předmětná část dokumentace o zadávacím řízení nebyla v šetřeném případě ve lhůtě stanovené dle § 252 odst. 1 zákona Úřadu doručena v zákonem předvídané podobě, Úřad k jejímu doručení, resp. zaslání této části dokumentace nemohl přihlížet. Argument zadavatele, že skutková podstata přestupku nebyla naplněna, když svoji povinnost zaslat Úřadu dokumentaci ve lhůtě 10 dnů od doručení návrhu splnil předáním kompletní dokumentace o zadávacím řízení dne 18. 9. 2017, neboť následným „doplněním“ originálů dokumentů až v reakci na výzvu Úřadu pouze potvrdil autentičnost dříve (v zákonem stanovené lhůtě) zaslanych prostých kopií a Úřad nemusel mít důvod pochybovat, že by předložené dokumenty na CD nosiči byly falzifikovány, je tedy třeba s ohledem na výše uvedené odmítnout. Stejně tak Úřad odmítá názor obviněného, že ve výroku I. příkazu je uvedený nepřesný popis skutku, konkrétně to, že obviněný dané dokumenty Úřadu „nezaslal“, když obviněný namítá, že předmětné dokumenty zaslal, neboť z výše uvedeného vyplývá, že Úřad nemohl přihlídnout k zaslání předmětné části dokumentace o zadávacím řízení ve formě prostých kopií a v souladu s výše uvedeným tedy posoudil předmětnou část dokumentace o zadávacím řízení za nedoručenou a údaje uvedené v zadavatelem chybně doručených dokumentech považoval za neověřené informace, které nejsou dostatečně a jednoznačně prokázány, jelikož nikterak nebyla ověřená shoda těchto doložených dokumentů s dokumentací uchovávanou zadavatelem v souladu s ustanovením § 216 zákona. Úřad opakovaně zdůrazňuje, že k nesplnění povinnosti dle § 252 odst. 1 zákona dochází, není-li kompletní dokumentace zaslána ve stanovené lhůtě a v zákonem očekávané formě. Jinými slovy řečeno: k nesplnění povinnosti dle § 252 odst. 1 zákona, ostatně jako k nesplnění jakékoli jiné právní povinnosti, dochází tehdy, není-li taková povinnost splněna řádně a včas.

52. K argumentu obviněného, že výčet chybějících dokumentů v usnesení o dodatečné lhůtě se nezakládal na pravdě, Úřad poznamenává, že zákon nestanoví Úřadu povinnost specifikovat v usnesení, kterým stanovuje dodatečnou pětidenní lhůtu pro doručení kompletní dokumentace o zadávacím řízení, jaká konkrétní část (konkrétní dokumenty) nebyla Úřadu doručena, neboť je to právě zadavatel, který by měl vědět, jaké konkrétní dokumenty v průběhu zadávacího řízení vyhotovil a tvoří tak kompletní dokumentaci o zadávacím řízení, kterou je pak následně povinen ve správním řízení ve stanovené lhůtě Úřadu předložit,

případně následně v Úřadem stanovené dodatečné lhůtě doplnit. Úřad tak zpravidla v usnesení, kterým zadavateli stanovuje dodatečnou pětidenní lhůtu pro doručení kompletní dokumentace o zadávacím řízení, toliko příkladmo uvádí výčet dokumentů, o nichž se domnívá, že by mohly být součástí dokumentace o zadávacím řízení a Úřadu dosud nebyly doručeny, přičemž může následně v průběhu správního řízení zjistit, jaká konkrétní část dokumentace o zadávacím řízení nebyla Úřadu v zákonem stanovené lhůtě doručena a pouze ve vztahu k této poté zahájit řízení o přestupku, jak ostatně nastalo i v tomto případě, kdy Úřad zahájil řízení o přestupku o nezaslání té části dokumentace o zadávacím řízení, která je vymezena mimo jiné např. výrokem I. příkazu. Konkrétně se tedy jedná o nabídky tří dodavatelů, rozhodnutí zadavatele o jmenování komise, čestná prohlášení ke střetu zájmů, protokol o otevírání nabídek, zápisy z jednání komise číslo 1 až 4, posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele, zprávu o hodnocení nabídek, rozhodnutí o námitkách jmenovaného navrhovatele a námitky jmenovaného navrhovatele včetně příloh a dokladu o doručení námitek. Obviněným v jeho vyjádření zmiňovaných dalších dokumentů a jejich zaslání apod. se tudíž předmětné řízení o přestupku netýká, a proto je argumentace zadavatele týkající se této části dokumentace o zadávacím řízení ve vztahu k šetřenému případu irelevantní.

53. Úřad dále k vyjádření obviněného uvádí, že doklad o doručení námitek zadavateli je skutečně dle § 251 odst. 1 zákona povinnou součástí návrhu, který navrhovatel zasílá Úřadu, avšak současně zdůrazňuje, že bez ohledu na zákonné povinnosti navrhovatele je povinností zadavatele podle § 252 odst. 1 zákona doručit Úřadu kromě vyjádření k obdržnému návrhu také kompletní dokumentaci o zadávacím řízení, která je tvořena souhrnem všech dokumentů a výstupů, které v průběhu zadávacího řízení zadavatel pořídil (viz bod 41. odůvodnění tohoto rozhodnutí), tedy mimo jiné také námitkami navrhovatele včetně příloh a dokladu o doručení těchto námitek. Je totiž nesporné, že zadavatel musí disponovat dokladem o doručení námitek mimo jiné proto, aby mohl doložit, že řádně splnil svou povinnost vyřídit námitky (resp. odeslat rozhodnutí o námitkách) ve lhůtě 15 dnů od doručení námitek, jak mu ukládá § 245 odst. 1 zákona. Ostatně skutečnost, že součástí zadavatelem pořizované dokumentace o zadávacím řízení je rovněž doklad o doručení námitek, pak dokládá fakt, že zadavatel v dodatečné lhůtě stanovené dle § 263 odst. 4 zákona takový doklad Úřadu doručil, když předložil Úřadu „obálku“ doporučeného dopisu do vlastních rukou s vyznačením data, kdy tuto obálku obsahující námitky navrhovatele obdržel. Takový doklad však byl Úřadu předán spolu s ostatními dokumenty v listinné podobě až dne 2. 10. 2017, tedy po lhůtě stanovené dle § 252 odst. 1 zákona. S ohledem na výše uvedené tedy Úřad konstatuje, že skutečnost, že navrhovatel je ze zákona povinen připojit ke svému návrhu mimo jiné doklad o doručení námitek, nezbavuje zadavatele povinnosti pořizovat a uchovávat doklad o doručení námitek jakožto součást dokumentace o zadávacím řízení dle § 216 zákona, neboť oba tyto doklady slouží k jinému účelu a nelze je tedy ztotožňovat tak, jak v šetřeném případě činí zadavatel.
54. Úřad na základě výše uvedeného konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeného pod sp. zn. S0361/2017/VZ ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu dne 6. 9. 2017 podaného navrhovatelem na zahájení citovaného správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ve veřejné zakázce, tedy nejpozději do 18. 9. 2017, nezaslal kompletní dokumentaci

o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, neboť Úřadu nezaslal nabídky tří dodavatelů a rozhodnutí zadavatele o jmenování komise, čestná prohlášení ke střetu zájmů, protokol o otevírání nabídek, zápisy z jednání komise číslo 1 až 4, posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele, zprávu o hodnocení nabídek, rozhodnutí o námitkách navrhovatele a námitky navrhovatele včetně příloh a dokladu o doručení námitek, ale učinil tak až dne 2. 10. 2017, a proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. rozhodnutí

55. Úřad ve výroku I. tohoto rozhodnutí konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeného pod sp. zn. S0361/2017/VZ ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu dne 6. 9. 2017 podaného navrhovatelem na zahájení citovaného správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ve veřejné zakázce, tedy do 18. 9. 2017, nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení veřejné zakázky, ale učinil tak až dne 2. 10. 2017.
56. Vzhledem ke zjištěnému přestupku Úřad přistoupil k uložení pokuty.
57. Podle § 29 zákona o přestupcích odpovědnost za přestupek zaniká
 - a) uplynutím promlčecí doby,
 - b) smrtí fyzické osoby,
 - c) zánikem právnické osoby, nemá-li právního nástupce, nebo
 - d) vyhlášením amnestie.
58. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
59. Podle § 270 odst. 5 zákona činí promlčecí doba 5 let.
60. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložení pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 270 odst. 5 zákona. V šetřeném případě došlo ke spáchání přestupku marným uplynutím lhůty podle § 252 odst. 1 zákona pro zaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení. Úřad se o spáchání přestupku dozvěděl v souvislosti s přezkumem ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0361/2017/VZ následující den po dni, kdy obviněnému uplynula lhůta pro zaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení, tedy dne 19. 9. 2017, přičemž správní řízení ve věci spáchání přestupku bylo zahájeno doručením příkazu dne 8. 1. 2018. K uplynutí promlčecí doby vymezené v § 270 odst. 5 zákona tedy nedošlo a odpovědnost obviněného za předmětný přestupek nezanikla.
61. Podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona lze za přestupek uložit pokutu do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
62. Podle § 37 písm. a), c) a g) zákona o přestupcích (Úřad zde cituje pouze ta ustanovení, která jsou v daném případě pro určení druhu a výměry trestu relevantní, pozn. Úřadu) se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku,

k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a u právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti.

63. Podle § 38 písm. a), b), c), d), f) a g) zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přestupku, dále způsobem spáchání přestupku, okolnostmi spáchání přestupku, rovněž i délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele a počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.
64. Z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 46/2011-78 ze dne 6. 12. 2012 vyplývá, že je-li výše uložené pokuty výsledkem správního uvážení Úřadu a rozhodnutí je vydáváno s využitím zákonem uložené diskrece, je povinností Úřadu zabývat se všemi hledisky, která jsou pro posouzení výše pokuty nezbytná, nadto musí zohlednit i další skutečnosti, jež mohou mít na konkrétní výši pokuty vliv. Klíčovou je pak podmínka, aby z rozhodnutí bylo seznatelné, jaké konkrétní úvahy vedly správní orgán k uložení pokuty v příslušné výši, a aby výše pokuty s ohledem na zvažovaná kritéria a zákonnou limitaci vyhověla podmínce přiměřenosti. S požadavky soudu na řádné odůvodnění pokuty, obsaženými ve výše citovaném rozsudku, se Úřad vypořádává následujícím způsobem.
65. S ohledem na povahu spáchaného přestupku (viz odůvodnění výroku I. tohoto rozhodnutí) Úřad zohlednil při ukládání pokuty následující skutečnosti. Ke způsobu spáchání přestupku Úřad uvádí, že postupem obviněného nedošlo k zákonem předvídanému postupu podle ustanovení § 252 odst. 1 zákona, kdy zadavatel nedodržel lhůtu pro zaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení Úřadu stanovenou citovaným ustanovením zákona (zákonem chráněný zájem). Tento postup zadavatele nelze žádným způsobem zhojit, neboť lhůta podle citovaného ustanovení zákona již marně uplynula.
66. Následkem nedodržení lhůty podle § 252 odst. 1 zákona bylo omezení možnosti přezkumu postupu zadavatele Úřadem v zákonem stanovených lhůtách. Kompletní dokumentace o zadávacím řízení přitom představuje podkladový základ, bez něhož Úřad nemůže soulad postupu zadavatele se zákonem posoudit. Proto zákonodárce stanovil povinnost zadavateli v přesně vymezené lhůtě zaslat tuto dokumentaci Úřadu, neboť bez toho by nebylo možné naplnit požadavek kladený na dozorovou činnost Úřadu v oblasti veřejných zakázek předjímanou směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ohledně „*co nejrychlejšího přezkumu rozhodnutí*“ zadavatele. Obviněný pozdním doručením prodlužuje lhůtu, v níž je Úřadu uloženo o zákonnosti jeho postupu v zadávacím řízení rozhodnout, což je nepřípustné. Současně tu Úřad připomíná, že zákon vychází při koncepci „blokační lhůty“ (§ 246 odst. 1 písm. d) zákona) z toho, že ji váže na doručení návrhu a stanovuje jasnou lhůtu, v níž má být pro řádný přezkum Úřadu zaslána kompletní dokumentace o zadávacím řízení. Je zřejmé, že nesplněním takové povinnosti dochází k zásahu do řádného, zákonem předvídaného, procesu přezkumu. Z pohledu účastníků řízení, jakož i ze strany Úřadu tak dochází k nežádoucímu prodloužení počátku lhůty pro vydání rozhodnutí a rovněž délky vedení předmětného správního řízení.
67. Úřad při určení výše sankce přihlédl jako k polehčující okolnosti ke skutečnosti, že obviněný část dokumentace o zadávacím řízení Úřadu zaslal v zákonné lhůtě.

68. Při úvaze o určení výše pokuty uložené obviněnému ve spojitosti se spácháním přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí vzal Úřad v úvahu jako přitěžující okolnost skutečnost, že obviněný požadovanou část dokumentace o zadávacím řízení doručil až 14. den po uplynutí zákonem stanovené lhůty. S ohledem na zákonné lhůty stanovené v § 71 správního řádu, v nichž je Úřad povinen vydat rozhodnutí, je každý den prodlení v doložení dokumentace potřebné pro posouzení případu zcela zásadní. I prodleva v zaslání dokumentace ze strany zadavatele v řádu jednotek dnů velmi ztěžuje a znesnadňuje postup Úřadu a dodržení lhůt dle § 71 správního řádu a vydání rozhodnutí ve věci bez zbytečných průtahů, a to i s ohledem na zásadu rychlosti stanovenou v § 6 odst. 2 správního řádu, podle které vyřizuje správní orgán, tedy i Úřad věci bez zbytečných průtahů.
69. Na tomto místě se Úřad vyjadřuje k argumentu obviněného, že „neměl v úmyslu ztěžovat dozorovou činnost Úřadu, což bezpochyby vyplývá z jeho postupu“, že by se měl Úřad zabývat mírou společenské škodlivosti konkrétního skutku, a že není relevantní argumentace Úřadu, že každý den prodlení se zasláním dokumentace o zadávacím řízení je zásadní pro dodržení lhůty stanovené v § 71 správního řádu, neboť lhůta pro vydání rozhodnutí zůstává zachována, posouvá se jen její počátek, kdy podle § 252 odst. 2 zákona lhůta pro vydání rozhodnutí Úřadu počíná běžet až od okamžiku doručení vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení.
70. V této souvislosti lze odkázat na důvodovou zprávu k zákonu č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kde je uvedeno, že: *„Materiálně-formální pojetí se pro oblast zadávání veřejných zakázek nejeví jako zcela vhodné. Společenská škodlivost je u těchto přestupků dána již samotným naplněním skutkové podstaty přestupku. V případě, že by konkrétní společenská škodlivost protiprávního jednání nedosahovala ani minimální hranice typové škodlivosti, nebyl by dán veřejný zájem na jeho stíhání. Proto se upravuje vyvratitelná právní domněnka spočívající v tom, že se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle tohoto zákona, je společensky škodlivý.“*, z čehož vyplývá, že pokud jednání příslušného obviněného naplňuje formální znaky skutkové podstaty některého z přestupků upravených zákonem, pak již není nutné posuzovat materiální stránku takového jednání, tzn. jeho společenskou škodlivost, jelikož ta je tímto protiprávním jednáním bez dalšího naplněna, tudíž Úřad není povinen zkoumat materiální stránku spáchaného přestupku a posuzovat nakolik byl pozdním zasláním dokumentace o zadávacím řízení ztížen postup Úřadu ve správním řízení. Pro úplnost Úřad dodává, že si je v tomto ohledu ve vztahu k výše uvedenému plně vědom, že ustanovení § 270 odst. 1 zákona je koncipováno jako vyvratitelná domněnka, a proto se zabýval i tím, zda zákonem stanovenou domněnku zadavatel (obviněný) vyvrátil. K tomu pokládá Úřad primárně za vhodné podotknout, že obviněný v rámci řízení o přestupku nedoložil Úřadu nic, prostřednictvím čehož by danou domněnku vyvrátil. Obviněný pouze tvrdí, že v daném případě nelze konstatovat, že by přestupek obviněného dosahoval výrazné míry společenské škodlivosti a že neměl v úmyslu ztěžovat dozorovou činnost Úřadu, což dokládá svým postupem, kdy v zákonné lhůtě podle jeho názoru doručil Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení a jakmile jej Úřad vyzval k doplnění, dokumentaci doplnil. Z pohledu Úřadu je však materiální stránka přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona prokazatelně naplněna, a to nejen s ohledem na ustanovení § 270 odst. 1 zákona. Obviněný totiž svým postupem, čili tím, že nezaslal Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku

ve lhůtě předvídané v § 252 odst. 1 zákona, objektivně ztížil možnost přezkoumání jeho úkonů v rámci správního řízení sp. zn. S0361/2017/VZ. Úřad předesílá, že skutečnost, že mu zadavatel kompletní dokumentaci o zadávacím řízení ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona nezašle, vyvolává nutnost dalších úkonů ze strany Úřadu a nejistotu o způsobu vedení daného správního řízení, neboť Úřad nemůže s určitostí vědět, zda nakonec nebude nucen s ohledem na postup zadavatele ukládat nápravné opatření ve smyslu § 263 odst. 4 zákona, či zda zadavatel „nakonec“ (tedy po lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona) dokumentaci zašle a Úřad tak bude o věci rozhodovat meritorně; za této situace je pak postavení Úřadu ve vztahu k rozhodování o věci ztíženo tím, že dochází ke „zbytečným“ průtahům ve správním řízení, namísto toho, aby se Úřad mohl věcně zabývat podaným návrhem.

71. K tomu Úřad dále uvádí, že v důsledku pozdějšího doručení dokumentace o zadávacím řízení obviněným začala lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci běžet později, než je předpokládáno v § 252 odst. 2 zákona, a to o několik dnů, neboť obviněný měl povinnost doručit kompletní dokumentaci o zadávacím řízení nejpozději do dne 18. 9. 2017, ale učinil tak až dne 2. 10. 2017. V důsledku uvedených skutečností obviněný způsobil průtahy ve správním řízení, protože počátek běhu lhůty pro vydání rozhodnutí nastal až dne 2. 10. 2017 místo dne 18. 9. 2017. Pokud je kladen důraz na co možná nejrychlejší projednání a vydání rozhodnutí ve věci, pak je třeba, aby měl Úřad k dispozici podklady nezbytné pro vydání rozhodnutí ve věci ve lhůtě stanovené zákonem, přičemž zákonodárce za takové podklady považuje dokumentaci o zadávacím řízení a vyjádření obviněného k návrhu, neboť jejich předložení Úřadu výslovně upravil v § 252 odst. 1 zákona, a to ve lhůtě stanovené v citovaném ustanovení zákona. Dokud Úřad nemá k dispozici uvedené podklady, komplikuje mu to možnost zjistit skutkový stav věci a způsobuje to průtahy v řízení, neboť počátek běhu lhůty pro vydání rozhodnutí nastane později, než předpokládá zákon.
72. K uvedenému dále Úřad doplňuje, že pokud je to s ohledem na předmět správního řízení možné, je cílem Úřadu vydat rozhodnutí ve věci v tzv. „blokační lhůtě (době)“ podle § 246 odst. 1 písm. d) zákona, ve které nesmí zadavatel uzavřít smlouvu s dodavatelem, pokud byl návrh na zahájení řízení podán včas, tj. ve lhůtě 60 dnů, která však začne běžet již ode doručení návrhu navrhovatele na přezkoumání úkonu zadavatele, nikoliv až po splnění povinností stanovených v § 252 odst. 1 zákona, resp. v souladu s § 252 odst. 2 zákona. Je totiž v zájmu jak zadavatele, tak i ostatních účastníků správního řízení, aby bylo rozhodnutí ve věci vydáno v této době a nemuselo docházet k zatímní úpravě poměrů účastníků předběžným opatřením podle § 61 odst. 1 správního řádu. Pokud však Úřad obdrží vyjádření obviněného k návrhu nebo dokumentaci o zadávacím řízení později než ve lhůtě stanovené v § 252 odst. 1 zákona, způsobí tím Úřadu potíže vydat rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů od doručení návrhu Úřadu, kdy prodlení v délce čtrnácti dní, je v takovém případě pro Úřad značnou komplikací.
73. Ve vztahu k argumentaci obviněného, že Úřad ve dle jeho názoru skutkově téměř totožném případě (rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0387/2017/VZ-34741/2017/511/ŠNo ze dne 24. 11. 2017) posuzuje shodný postup obviněného jednou jako přitěžující a podruhé jako polehčující okolnost, což obviněný považuje za nepřipustný a nezákonný postup, který je v rozporu zejména se zásadou legitimního očekávání, Úřad předně konstatuje, že nesouhlasí s názorem obviněného, že se v obou případech jedná o shodný postup obviněného, neboť v případě řešeném v rámci rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0387/2017/VZ-34741/2017/511/ŠNo

ze dne 24. 11. 2017 nebyla Úřadem zohledněna jako polehčující skutečnost jen samotná délka zpoždění 9 dní oproti zákonné desetidenní lhůtě, avšak předně skutečnost, že příslušný obviněný Úřadu doručil dokumentaci „obratem poté, co mu byla ze strany Úřadu určena pětidenní dodatečná lhůta“, i když s devítidenním zpožděním oproti zákonné lhůtě. Naproti tomu v šetřeném případě obviněný obdržel usnesení o dodatečné lhůtě dne 25. 9.2017 a Úřadu doručil předmětnou část dokumentace až dne 2. 10. 2017, tj. poslední den této dodatečné pětidenní lhůty. Již z tohoto hlediska tedy nelze konstatovat, že se jedná o obdobné případy, stejně jako nelze souhlasit s tvrzením obviněného, že byly doby reakce v obou případech totožné.

74. Při stanovení výše pokuty jsou přitom správní orgány vždy povinny zohlednit okolnosti konkrétního případu. Nadto z hlediska ukládání pokut je správnímu orgánu dána poměrně vysoká míra diskrece, kdy je tento povinen zvážit s ohledem na závažnost správního deliktu především způsob spáchání deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán. Právě tato kritéria jsou rozhodná pro to, v jaké výši bude v tom kterém případě pokuta uložena, tedy zda-li při samé dolní hranici či naopak horní hranici zákonné sazby. Má-li tedy Úřad při ukládání pokuty posuzovat primárně kritéria ve smyslu § 268 odst. 2 zákona, pak je evidentní, že Úřad ani „nemůže“ s obdobným pochybením uložit obdobně vysokou pokutu, neboť je zřejmé, že s ohledem na rozmanitost životních situací lze v každém individuálním případě vyzorovat odlišné (relevantní) skutečnosti, které (právě) přímo ovlivňují výši pokuty. Nadto Úřad podotýká, že pokud by i přes vše výše uvedené porovnal výše pokut uložených v rámci šetřeného správního řízení a ve správním řízení sp. zn. S0387/2017/VZ toliko ve vztahu k délce prodlení se splněním předmětné zákonné povinnosti tak, jak to činí zadavatel, dospěl by k závěru, že nejen pokuta vyměřená v šetřeném případě je ve výši přesahující 150 % hodnoty pokuty uložené v rámci správního řízení sp. zn. S0387/2017/VZ, avšak také doba, o kterou doručil obviněný dokumentaci o zadávacím řízení v šetřeném případě později (tj. 14 dnů) přesahuje 150 % hodnoty doby zpoždění doručení kompletní dokumentace o zadávacím řízení ve správním řízení, se kterým obviněný šetřený případ srovnává (tj. 9 dnů).
75. Při určení výše pokuty vzal Úřad v úvahu i ekonomickou situaci obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně nespravedlivá. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter.
76. Z výroční zprávy obviněného za rok 2016 (dostupné na <https://www.vutbr.cz/o-univerzite/vyrocní-zpravy/vyrocní-zpravy-vut-f18830/vyrocní-zprava-vut-v-brne-o-hospodareni-za-rok-2016-d147005/vyrocní-zprava-o-hospodareni-vysokeho-uceni-technickeho-v-brne-za-rok-2016-p139037>) vyplývá, že obviněný hospodařil v roce 2016 s finančními prostředky v řádech milionů korun českých. Vzhledem k této skutečnosti Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž obviněný disponuje, považovat za likvidační či nespravedlivou.
77. Pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má mimo jiné splnit zejména dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu.

78. Po zvážení všech okolností případu Úřad při určení výměry uložené pokuty preferoval preventivní charakter uložené sankce a stanovil výměru pokuty při spodní hranici zákonné sazby, a to ve výši 20 000 Kč. Vzhledem k souvislostem případu považuje Úřad uloženou sankci za dostačující, poněvadž naplňuje obě funkce právní odpovědnosti.
79. Úřad se na tomto místě dále pro úplnost vyjadřuje k argumentu obviněného, že pokud již Úřad shledá, že jsou dány důvody pro uložení pokuty, pak postačuje pro naplnění preventivní funkce správního trestu samotné projednání přestupku před Úřadem a uložení pokuty v minimální, resp. v symbolické výši. Úřad je toho názoru, že výše uložené pokuty není, vzhledem k okolnostem případu, excesivní, kdy je současně zapotřebí podotknout, že uloženou pokutu nelze pokládat za excesivní, resp. vybočující z rozhodovací praxe Úřadu, neboť např. rozhodnutím Úřadu č. j. ÚOHS-S0250/2017/VZ-19255/2017/533/HKu ze dne 27. 6. 2017 byla příslušnému zadavateli za spáchání přestupku, resp. správního deliktu podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona uložena pokuta ve výši 30 000 Kč. Je tedy zřejmé, že Úřad již v minulosti konkrétního zadavatele potrestal ještě vyšší pokutou, než tomu je ve zde posuzovaném případě. Úřad nerozporuje tvrzení obviněného, že se jedná o jeho první obdobné pochybení, nicméně takové tvrzení není skutečností, která by odůvodňovala, že pro naplnění preventivní funkce správního trestu postačuje samotné projednání přestupku a uložení pokuty v minimální, resp. symbolické výši. K tomu Úřad pokládá za vhodné dodat, že i samotným zákonodárcem není porušení povinnosti stanovené v § 252 odst. 1 zákona vnímáno jako marginální, jelikož § 268 odst. 2 písm. c) zákona umožňuje za porušení dané povinnosti zadavateli uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. Výše uložené pokuty obviněnému se tak stále pohybuje při dolní hranici maximálně přípustné sazby podle výše citovaného ustanovení zákona. Úřad tedy shrnuje, že nelze vyhovět návrhu obviněného na uložení pokuty v symbolické výši, neboť v takovém případě by z pohledu Úřadu nedošlo k naplnění sankčních účinků pokuty, tj. zejména předcházení budoucího porušování zákona. Úřad doplňuje, že při určení výměry pokuty bral v potaz i povahu činnosti obviněného coby právnické osoby (viz § 37 písm. g) zákona o přestupcích), přičemž však neshledal, že by povaha jeho činnosti měla být jakkoliv relevantní ve vztahu k výši ukládané pokuty.
80. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
81. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj – pracoviště Brno zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku III. rozhodnutí

82. Podle ustanovení § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení.
83. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

84. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel správní orgán vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.
85. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.
86. Jelikož v daném případě Úřad zahájil řízení o přestupku z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z toho důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
87. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2018000007.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

Vysoké učení technické v Brně, Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií, Antonínská 548/1, 602 00 Brno

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy